

ske om, at man skal have den samme debat om nanoteknologi, som man har haft om gmo. Der er jo ikke nogen tvivl om, at jeg stadig væk leder forgæves efter det positive og gode argument for gmo og den gode anvendelse, der som sådan kan udmøntes i praksis og ikke bare i teorien. Men sagen er, at vi jo ikke har brug for debatter, som er præget meget af, at mangel på viden fører til frygt. Vi har brug for debatter, hvor reel viden fører til, at vi gennemfører de nødvendige initiativer for at sikre den rette sikkerhed, og at vi i øvrigt så også bruger den reelle viden til at stoppe produktioner og produktionsformer, som er farlige – og for farlige i forhold til de gevinster, man kan opnå.

Der er mit beskedne synspunkt bare, at det er meget, meget uklogt over for befolkningen at opretholde en situation, hvor man, når man skal være ærlig, må sige, at vi ikke rigtig ved, hvordan sikkerheden er i det her produkt, og at vi ikke rigtig ved, hvordan sikkerheden er i den her proces, men at vi forsker i at finde ud af det. Det er efter min opfattelse og efter Enhedslistens opfattelse ikke noget godt udgangspunkt, hverken hvis man fokuserer på befolkningens sundhed, på miljøet, på naturen eller for den sags skyld på en teknologisk udvikling, som er baseret på, at befolkningen føler, at den har grund til at føle sig tryk, og at der bliver taget ordentligt vare om tingene.

Kl. 18.35

Når det så er sagt, vil jeg sige, at debatten – også hr. Dohrmanns indlæg – jo antyder, at alt muligvis ikke behøver at være gjort med, at dette beslutningsforslag ikke kan vedtages i den form, det har nu. Jeg synes, at vi skal tage en fornuftig snak om tingene i udvalget, at vi skal se, om der er enkeltelementer i den måde, vi beskriver, hvordan et forsigtighedsprincip kan anvendes på, som måske kan indgå i en beretning. Forslaget kan jo også indgå i en dialog med ministeren, hvor vi gennem ihærdige spørgsmål og samråd og andre muntre parlamentariske initiativer måske kan nå frem til en eller anden forståelse af, at der kan tages nogle fælles initiativer.

Det vil i hvert fald være vores tilgang til det videre arbejde, at vi vil forsøge i den udstrækning, det er muligt, at opnå en tilslutning til, at man i politisk praksis, når det handler om risikovurdering af nanoteknologiske produkter og processer og den videnskabeligt usikre og manglende viden, der er om det med eksponering, detektering og effektivvurdering, arbejder på

i de tilfælde, hvor de videnskabelige data er utilstrækkelige, foreløbige eller usikre, at komme igennem med at indlede en undersøgelse, når der er tegn på, at der er rimelig grund til bekymring for mulige farlige følger for miljø samt menneskers, dyrs og planters sundhed, og når erfaringer med anvendelse og manglende anvendelse af forsigtighedsprincippet og håndtering af usikkerhed på kemikalieområdet og andre nye teknologier indgår i fastsættelsen af lovgivningsmæssige rammer og retningslinjer for risikovurderinger for nanoteknologiske produkter og processer.

Det vil være vores udgangspunkt at forsøge at komme så langt, som vi overhovedet kan med den her sag. Og så vil jeg da håbe på, at hr. Dohrmann vil studere sine udtalelser i Politiken med grundighed og se, om der ikke kan findes erfaring til at udvikle hr. Dohrmanns synspunkt yderligere, måske udvikle det lidt hen i retning af det, han mente i december sidste år.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. marts 2007 kl. 13.00.

Angående dagsorden skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.37